

kostnad valprotokollen från vederbörande ofördröjligen införskaffa och efter deras erhållande valförrättningen avsluta.

Till konstitutionsutskottet öfverlemnas vördsamt att närmare formulera de tillägg till riksdagsordningen, som för vinnande af motionens syfte blifva erforderliga.

Stockholm den 17 februari 1892.

P. G. Petersson.

N:o 176.

Af herr **Hans Andersson** i Nöbbelöf, *i fråga om ändring af*
13 § riksdagsordningen.

Vid innevarande riksdag har Kongl. Maj:t framlagt förslag till ändring i riksdagsordningen, hufvudsakligen öfverensstämmande med det förslag, som vid sistlidne riksdag af båda kamrarne antogs. Enligt båda dessa förslag begränsas riksdagsmännens antal i båda kamrarne och dessutom för Andra Kammaren särskildt antalet riksdagsmän för städerna mot det för landet. De förres antal bestämmes till 75, de senares till 150. Under öfverläggningen i denna fråga vid förra riksdagen framhölls, bland annat, såsom en anmärkning emot förslaget, att det för all framtid begränsade antalet riksdagsmän för landet och för städerna, utan att taga hänsyn till det icke osannolika, att i en framtid städernas folkmängd kunde komma att uppgå till mer än en tredjedel af folkmängden i hela riket.

Då jag anser, att, om än meningarne kunna vara delade, huru vida det af Kongl. Maj:t framlagda förslag till begränsning af representanternas antal är det lämpligaste, detta förslag dock är det, som har största utsigt

att kunna antagas, och jag hyser den åsigt, att ett tillägg, som vore egnadt att häfva den oegentlighet, som onekligen ligger i det bestämda fastsläendet af förhållandet mellan stad och land, skulle för mången, som eljest motsatte sig förslaget, göra detsamma antagligt, på samma gång som det icke borde möta betänkligheter hos dem, hvilka önska framgång åt Kongl. Maj:ts förslag; får jag härmed vördsamt föreslå,

att Riksdagen, med godkännande i öfrigt af Kongl. Maj:ts förslag till förändring af 6, 13, 15, 16, 22 och 28 §§ riksdagsordningen, ville för sin del besluta följande tillägg till § 13 i nämnda förslag:

5. Uppgår städernas folkmängd till mer än en tredjedel af folkmängden i hela riket, då skall vid hvarje fördelning i valkretsar, som derefter eger rum, med tillämpning i öfrigt af ofvan angifna grunder, antalet riksdagsmän för landet och för städerna bestämmas efter det inbördes förhållandet emellan folkmängden å landet och den i städerna.

Om remiss till konstitutionsutskottet anhålles.

Stockholm den 17 februari 1892.

Hans Andersson.